

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – XVII Wydział, Sąd Ochrony Konkurencji Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący – **SSO Bogdan Gierzyński**

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

o ustalenie nienależytego wykonywania umowy o dostępie telekomunikacyjnym

na skutek odwołania na pismo Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 19 grudnia 2017 r., (...)

postanawia:

1) **odrzuć odwołanie,**

2) zwrócić ze Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie na rzecz (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. kwotę 100 zł (słownie: sto złotych) uiszczoną tytułem opłaty od odwołania.

SSO Bogdan Gierzyński

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej w odpowiedzi na pismo spółki (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. wystosował pismo z dnia 19 grudnia 2017 r. Spółka domagała się bowiem by Prezes UKE podjął interwencję w związku z nieprawidłowym wykonywaniem przez OPL Umowy w zakresie rozliczeń finansowych.

(...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. złożyła odwołanie od pisma Prezesa UKE zarzucając naruszenie prawa procesowego i materialnego oraz wniosła o zasądzenie jej kosztów.

Zarządzeniem z dnia 09 marca 2018 r. na podstawie art. 130 § 1 k.p.c., art. 130¹ § 1¹ k.p.c. i art. 87 § 1 k.p.c. wezwał powoda do nadesłania jednego odpisu odwołania z załącznikami, podpisania odwołania (bądź nadesłanie podpisanego odwołania, uiszczenie opłaty sądowej w kwocie 100 zł oraz sprecyzowanie jakiego rozstrzygnięcia domaga się od Sądu – zmiany bądź uchylecia zaskarżonej decyzji w całości bądź w części – w terminie tygodniowym od dnia doręczenia wezwania pod rygorem odrzucenia odwołania.

W określonym terminie powód wykonał zarządzenie w zakresie uiszczenia opłaty, podpisania odwołania i złożenia odpisu z załącznikami, jednakże odnośnie zobowiązania do sprecyzowania jakiego rozstrzygnięcia się domaga powtórzyła jedynie treść zawartą w uprzednio złożonym (niepodpisanym) odwołaniu, bez wskazania czy skarży decyzję w całości czy w części.

Sąd Okręgowy - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie zważył, co następuje.

Odwołanie podlega odrzuceniu.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że art. 479⁵⁷ Kodeksu postępowania cywilnego stanowi, że Sąd Okręgowy w Warszawie - sąd ochrony konkurencji i konsumentów jest właściwy w sprawach:

- 1) odwołań od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego w przepisach niniejszego rozdziału „Prezesem Urzędu”;
- 2) zażaleń na postanowienia wydawane przez Prezesa Urzędu w postępowaniach prowadzonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.), ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe lub przepisów odrębnych.

Na podstawie przytoczonego przepisu, nie jest zatem dopuszczalne zaskarżenie innej niż decyzja i postanowienie czynności Prezesa UKE. Co więcej, zgodnie z art. 206 ust. 2 ustawy - Prawo telekomunikacyjne odwołanie od decyzji Prezesa UKE do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przysługuje od decyzji:

- 1) o ustaleniu znaczącej pozycji rynkowej,
- 2) w sprawie nałożenia, zniesienia, zmiany lub uchylecia obowiązków regulacyjnych,
- 3) w sprawie nałożenia kar,
- 4) o których mowa w art. 43a oraz w art. 201 ust. 3,
- 5) wydawanych w sprawach spornych, z wyjątkiem decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości po przeprowadzeniu przetargu, aukcji albo konkursu oraz od decyzji o uznaniu przetargu, aukcji albo konkursu za nierozstrzygnięte,
- 6) o których mowa w art. 7 ust. 1, art. 13 ust. 2, art. 18 ust. 3, art. 20, art. 22 ust. 1, art. 25d ust. 1, art. 27 ust. 6 i 9, art. 30 ust. 5 i art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

W przedmiotowej sprawie – prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wystosował do spółki- powoda w niniejszej sprawie jedynie pismo, w odpowiedzi na uprzednią korespondencję spółki. W sprawie nie została zatem wydana przez organ regulacyjny decyzja.

Zgodnie z art. 107 § 1 k.p.a. podstawowymi elementami decyzji administracyjnej jest oznaczenie organu administracji publicznej, data wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi.

Wymienione wyżej elementy treści decyzji są jej elementami obligatoryjnymi (z zastrzeżeniem art. 107 § 4 i § 5 k.p.a.).

Należy stwierdzić w tym miejscu, iż dla uznania czynności bądź aktu pochodzącego od organu administracyjnego za decyzję nie wystarcza nawet zakwalifikowanie tej czynności lub aktu jako decyzji w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli czynność lub akt nie będzie posiadać minimum elementów niezbędnych dla formy decyzji oraz gdy nie będzie stanowić władczego i jednostronnego rozstrzygnięcia o prawach i obowiązkach adresowanych do indywidualnej osoby (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 stycznia 1995 r., sygn. akt I SA 2257/93, Lex nr 144092).

Niezbędnymi elementami składowymi treści decyzji administracyjnej jest zatem rozstrzygnięcie i uzasadnienie. Treść rozstrzygnięcia jest natomiast równoznaczna z udzieleniem stronie uprawnienia albo nałożeniem na nią obowiązku.

Wyraża ona rezultat stosowania normy prawa materialnego do konkretnego wypadku, w kontekście konkretnych okoliczności faktycznych, zaś brak uzasadnienia pozbawia dane pismo charakteru decyzji.

W ocenie Sądu, pismo Prezesa UKE nie zawiera koniecznych elementów składowych decyzji. Należy w związku z powyższym zauważyć, że sam przepis prawa określa formę działania organu. W szczególności zaskarżone przez spółkę pismo (sama spółka określiła, że składa odwołanie od pisma bez tytułu) nie zawiera podstawowego elementu koniecznego dla decyzji administracyjnej jakim jest rozstrzygnięcie z uzasadnieniem faktycznym i prawnym, powołaniem podstawy prawnej oraz pouczeniem, czy i w jakim trybie stronie służy odwołanie od wydanej decyzji (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 listopada 2001 r., sygn. akt II SA 924/01, Lex nr 81816 oraz z dnia 21 marca 2002 r., sygn. akt II SA 2213/01, Lex nr 157973).

Również w doktrynie oraz orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego przyjmuje się jako minimum elementów koniecznych dla zakwalifikowania pisma jako decyzji cztery składniki: oznaczenie organu administracyjnego wydającego akt, wskazanie adresata aktu, rozstrzygnięcie o istocie spawy oraz podpis osoby reprezentującej organ. Przy czym, przez pojęcie treści decyzji należy rozumieć wszystkie elementy decyzji wymienione w art. 107 § 1 k.p.a. Decyzja, która nie zawiera wszystkich składników określonych w art. 107 § 1 lub w przepisach szczególnych, jest decyzją wadliwą.

Decyzja powinna zawierać rozstrzygnięcie. Według koncepcji decyzji jako aktu stosowania prawa, rozstrzygnięcie jest to wiążące ustalenie konsekwencji stosowanego przepisu prawa materialnego. W tym sensie decyzja rozstrzyga sprawę administracyjną co do jej istoty - art. 104 k.p.a. Decyzja organu administracji państwowej, nakładająca na stronę postępowania administracyjnego obowiązek określonego zachowania, powinna obowiązek ten wyrażać precyzyjnie, bez niedomówień i możliwości różnej interpretacji. O ile może być wydana decyzja bez uzasadnienia (np. decyzja uwzględniająca żądanie strony), to nie można wydać decyzji bez rozstrzygnięcia, a w razie sprzeczności pomiędzy rozstrzygnięciem decyzji a jej uzasadnieniem, za miarodajną należy przyjąć treść rozstrzygnięcia. Jednakże termin "rozstrzygnięcie" zawarty w komentowanym przepisie jest szerszy, gdyż obejmuje także decyzje w znaczeniu wyłącznie formalnym, a zatem rozstrzygnięcie o zakończeniu postępowania w inny sposób niż rozstrzygnięcie co do istoty sprawy. Rozstrzygnięcie - zwane także osnową lub sentencją decyzji, powinno być sformułowane jasno i precyzyjnie, aby było zrozumiałe dla stron bez uzasadnienia, które nie zawsze musi być składnikiem decyzji (por. wyrok NSA w Gdańsku z dnia 30 grudnia 1987 r., SA/Gd 1045/87, Lex nt 9962). Strona, co istotne, jest związana treścią rozstrzygnięcia, a nie jego uzasadnieniem. /A. Wróbel, M. Jaśkowska, Komentarz do art. 107 k.p.a., Lex 2013/

Podkreślić należy w tym miejscu, że zgodnie z treścią przywołanego wyżej art. 206 P.t. odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów służy od decyzji Prezesa UKE. Jeżeli zatem przedmiotowe pismo Prezesa UKE z dnia 19 grudnia 2017 r. nie zawiera koniecznych elementów składowych decyzji administracyjnej, przewidzianych w art. 107 § 1 k.p.a. to nie stanowi tym samym decyzji administracyjnej i stronie nie przysługuje od niego odwołanie.

Również zgodnie z art. 479⁵⁷ § 1 k.p.c. odwołanie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów wnosi się od decyzji Prezesa URE. Wobec stwierdzenia, że pismo Prezesa UKE nie posiada podstawowych elementów decyzji administracyjnej, w związku z tym nie może być uznane za decyzję administracyjną. Należało zatem w konsekwencji uznać, iż przedmiotowe pismo Prezesa UKE nie może być też przedmiotem zaskarżenia do sądu ochrony konkurencji i konsumentów na podstawie art. 479⁵⁷ § 1 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, na podstawie 479⁽⁵⁸⁾ § 2 k.p.c. odrzucił odwołanie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł..

Ponadto, stosownie do treści art. 79 ust. 1 pkt 1b ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 300) koniecznym jest dokonanie zwrotu stronie powodowej kwoty 100 zł uiszczony tytułem opłaty od odwołania.

SSO Bogdan Gierzyński

(...)